

Krzysztof Chłopicki
1928-1982

Urodził się 10 grudnia 1928 w Krakowie, zmarł 28 czerwca 1982 w Katowicach. Syn Władysława, profesora Śląskiej AM. Szkołę średnią ukończył w 1947 w Krakowie. Dyplom lekarza uzyskał tamże w 1953 r., natomiast doktorat (1964) i habilitację (1971) podczas pracy w Śląskiej AM. Od 1953 pracował w Katedrze i Klinice Psychiatrii ŚIAM w Lublińcu, którą kierował już jako docent od 1973 do 1977. W roku 1977 został kierownikiem właśnie powstałej II Katedry i Kliniki Psychiatrii w Tarnowskich Górach, którą kierował do śmierci.

Psychiatra i neurolog, wybitny klinicysta. Zajmował się patogenezą zaburzeń psychicznych naczyniowych, co przedstawił w rozprawie habilitacyjnej: *Badania nad patogenezą zaburzeń psychicznych w miażdżycy naczyń mózgowych*. Jest autorem lub współautorem kilkudziesięciu artykułów a prace dotyczące środowiska terapeutycznego w leczeniu psychiatrycznym były pierwszymi doniesieniami na ten temat w polskim piśmiennictwie, m.in. *W sprawie tzw. systemu drzwi otwartych w szpitalach psychiatrycznych (1966)*, *Uwagi o organizacji społeczności terapeutycznych w szpitalu psychiatrycznym (1967)*, *Rola resocjalizacji w leczeniu psychiatrycznym (1968)*.

W latach 1973-1982 był przewodniczącym Śląskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego, członkiem Polskiego Towarzystwa Higieny Psychiczej, należał do założycieli katowickiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Historii Medycyny¹.

Krzysztof Czuma

¹ Opracowanie za biogramem opracowanym przez A. Bilikiewicza dla Leksykonu psychiatrii (1993)